

[Hagen Hagensen]

reformen til behandling, som også hr. Lykketoft nævnte det.

Dette lovforslag går alene ud på at indføre en begrænsning vedrørende indbetalinger til livsforsikringer, som ikke er rene risikoforsikringer, og det vil jeg gerne holde fast ved: hvis der er tale om rene risikoforsikringer, røres der overhovedet ikke ved den ordning, der er gældende. Det er noget andet, hvis der er et væsentligt opsparingsmoment eller et opsparingsmoment af bare nogen betydning i forsikringsordningen, hvor der har været tale om, at man ved at skattetænke måske har kunnet »parkere« penge – for at bruge hr. Lykketofts udtryk – for et kortere eller længere åremål og derigennem undgå anden beskatning af pengene end realrenteafgift af det, der kommer ud af det, mens forsikringen løber, og dermed altså undgå resten af en indkomstbeskatning og også blive fri for at betale formueskat. Her vil jeg godt indskyde, at formueskat vel ikke er det, det konservative folkeparti sætter højest; tværtom så vi den gerne fjernet. Det kan ikke lade sig gøre, men det er jo givet, at der ikke skal være enkeltpersoner, der på den måde skal kunne få fordele i forhold til andre. Derfor skal der også sættes prop i, og det sker med dette lovforslag, der skal have virkning fra den dag, det blev fremsat, i går. Og det vil jeg også gerne understrege med statsministerens ord fra i går: at giv et lovforslag af den art tilbagevirkende kraft, det går det konservative folkeparti ikke med til. Det er ikke i overensstemmelse med, hvad vi står for.

I den forbindelse vil jeg godt lige nævne hr. Lykketofts udtalelser, uden at jeg dog synes, at vi skal have nogen egentlig debat om det ved denne førstebehandling. Måske ikke så meget de udtalelser, han kom med her fra talerstolen for et øjeblik siden, men nok så meget dem, som jeg har læst i Berlingske Tidende. Han vil prøve på at få klaret op, sagde han her fra talerstolen, men for så vidt går han videre end det. Han siger til Berlingske Tidende til morgen, at hvis det viser sig, at der er folk, der virkelig har gjort brug af de hidtil gældende ordninger, hvorefter man kunne »parkere« penge, så vil man, hvis det nuværende flertal ikke vil være med til en sådan beskatning, vende tilbage til at lægge afgift på det, eller hvad ved jeg. Når det er klarlagt, må man jo se, om der til den tid er et andet flertal.

Jeg synes ikke, det er i overensstemmelse med den ånd, hvori jeg har forstået at alle drøftelser vedrørende skattereformen har været ført. Der har jo faktisk været et ønske om at få klaret tingene igennem, hvor meninger har måttet bøjes mod meninger, og hvor man har fået lagt en ramme om det, der skal ske, og jeg håber på, at det vil kunne fortsætte i den gode ånd, der har været indtil nu. Skattereformen skal jo vare længe, derom tror jeg hr. Lykketoft og jeg er enige. Den skal vare længe, og derfor kan jeg ikke se, at der kunne ske nogen større skade ved, at der kom til at gå en uge mere, før man fik et lovforslag som dette til drøftelse. Det er dog noget i forbindelse med skattereformen, der skal vare i mange år, og derfor kan det ikke være helt afgørende, om det sker på en anden måde, end det måske er ønsket af nogen – og for den sags skyld også af mig – om det kommer til at gå på den måde, at nogle måske har fået gjort brug af et regelsæt, som vi nu siger ikke længere skal være der.

Jeg håber på, at vi under udvalgsdrøftelserne i samme ånd som under skattereformdrøftelserne må få klaret disse ting også, således at vi alle sammen kan sige, at her gjorde vi det, som var rimeligt og nødvendigt: vi satte prop i. Vi gjorde det fra fremsættelsesdagen, fra den dag folketetinget skulle behandle dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil bare sige til hr. Hagen Hagensen, at vi er fuldstændig enige om, at den skattereform, vi aftaler, har aftalt og skal udmønte, selvfølgelig skal holde en årrække.

I forlængelse af de bemærkninger, jeg gjorde indledningsvis, vil jeg bare sige om denne detalje, at det, den socialdemokratiske gruppe tog stilling til forrige torsdag og godkendte, var, at der på dette område ville ske det hurtigst mulige indgreb. Når det ikke skete, er det selvfølgelig ikke ensbetydende med, at vi opsiger vor del af skatteforliget som helhed eller dette forslag. Det er heller ikke ensbetydende med, at vi agter at komme med forslag, der yderligere rammer dem, der tegner disse kontrakter fremover. Men det er ensbetydende med, at vi kræver den undersøgelse, som jeg annoncerede, og at vi forbeholder os at se, om der er brug for yderligere